

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Bc. Martina Dupalová

**2. ročník navazujícího magisterského studia
obor ošetrovatelství se zaměřením na pedagogiku**

POSTOJ VŠEOBECNÝCH SESTER K MOŽNOSTI STUDIA OŠETŘOVATELSTVÍ NA VYSOKÝCH ŠKOLÁCH

Posudek oponenta diplomové práce

Autorka diplomové práce si vytkla za cíl zjistit současný postoj všeobecných sester k vysokoškolskému studiu ošetrovatelství, jejich ochotu studovat a způsob podpory vysokoškolského studia vrchními a staničními sestrami. Téma je aktuální vzhledem k přesunu studia oboru všeobecná sestra na vysoké školy.

Teoretická část je obsáhlá a zavádí nás v ní autorka do počátků vzdělávání sester nejen v naší zemi, ale krátce zmiňuje i první ošetrovatelskou školu na světě. Máme tak před sebou přehled vývoje českého ošetrovatelského školství až po žhavou současnost v této oblasti, kterou autorka zarámovala do kontextu směřování a požadavků Evropské unie na vzdělávání sester. Autorka zde zmiňuje platné zákony a vyhlášky vztahující se k výkonu povolání sestry, ale v seznamu literatury je nezmiňuje. Vyvolává to dojem, že pracovala jen se zdroji, které zmiňují tyto dokumenty, nikoliv s originálními prameny. Při zmínce o mezinárodních kritériích pro kvalifikační přípravu sester chybí zasazení do širšího kontextu, tj. není zde uvedena např. Boloňská dohoda.

Autorka vycházela v empirické části práce z hypotéz, že většina sester z fakultních i nefakultních nemocnic hodnotí kladně možnost studovat na vysokých školách, budou ochotny studovat a budou mít podporu svých nadřízených a zároveň, že i ony (nadřízené) budou ochotny studovat. Autorka provedla pilotní šetření před zahájením vlastního výzkumu, což umožnilo ověřit srozumitelnost otázek v dotazníku. Ve zkoumaném vzorku jsou sestry, které mají SZŠ, ale i ty, které mají vystudovanou vysokou školu. Domnívám, se že jejich postoj k otázce, ptající se po vztahu k možnosti se vysokoškolsky vzdělávat, může být rozdílný. Podobně u dotazu na názor na vysokoškolské vzdělávání sester či informovanosti o možnostech vysokoškolského vzdělávání sester. Zjištění, ke kterým autorka dochází v hypotéze číslo 1 jsou pak sporná. A podobně je to při zpracování výsledků dotazníku u dalších hypotéz. Stálo by za to zpracovat ještě srovnání fakultních a nefakultních nemocnic, ale za předpokladu, že budou rovnocenně zastoupeny oba soubory respondentů (sestry, sestry na funkčních pozicích). To, bohužel, v práci není. Statistické zpracování je jen na úrovni absolutní a relativní četnosti. Na místě by bylo uplatnit další stupně třídění (kontingenční tabulky).

Cíle diplomové práce byly naplněny – autorka sice zmapovala svým způsobem ochotu sester studovat ošetrovatelství na vysoké škole a odkryla způsob podpory vysokoškolského studia ošetrovatelství vrchních a staničních sester, ale výsledky, ke kterým došla jsou sporné z výše uvedených výhrad k metodologickému přístupu a statistickému zpracování.

I přes výhrady doporučuji diplomovou práci k obhajobě.

Návrh hodnocení: **velmi dobře**

V Praze, 9.6.2008

Mgr. Eva Marková